

Sklamanie a nesplnené sny

Napísal Michal Marhefka
Streda, 27 Apríl 2011 02:53

Už sme ich neraz zažili, a, aby sme neboli naivní, povedzme si pravdu, ešte sa neraz zopakujú. Je strašné, ak si človek v živote začne všímať iba tieto momenty. Môže sa stať, že to všetko skončí v rozčarovaní a depresii, kvôli ktorým sa oddiali od Boha, od ľudí, ba i od seba samého – ved' má zmysel starať sa o niečo, ak to znova nevýjde?

Iní rozmýšľajú ináč, a aby neprepadli dlhotrvajúcemu smútku, opúšťajú miesta spojené s neúspechu, a utekajú za novým šťastím, v nádeji, že ho tentokrát nájdú.

Druhú cestu si vybrali aj dvaja Emauzskí učenici. Predchádzajúce udalosti ich hlboko zdrvili. Toľko dúfali, že Ježiš konečne vyrieši nepriaznivú politickú situáciu a postavenie Izraela v Rímskej ríši, a tu ho vlastní zradili a zabil. Nemalo preto viac zmysel očakávať zmenu v hlavnom meste, kde každá ulica pripomínala porážku ich ambícií.

Lenže kto koho porazil, kto prehral? Učenici, Ježiš, Rimania či Izraeliti?

Prehrala falošná predstava a nesprávne ciele. Čo je na tom najlepšie, že práve ten, o ktorom už nik nedúfal, Ježiš, dáva všetko do poriadku. Ale postupne, nie zhurta. Ako Boh pozná ľudské srdcia, i to, že ešte nie sú plne zrelé prijať a pochopiť hneď všetko. Preto im ako učiteľ

Sklamanie a nesplnené sny

Napísal Michal Marhefka
Streda, 27 Apríl 2011 02:53

objasňuje, čo sa malo stať a aj sa stalo. On sa stáva ich tešiteľom, preto ho už spokojní učenici pozývajú k sebe prenocovať. A tu dostávajú ten najväčší dar, na ktorí boli Ježišom pripravovaní v posledných hodinách – on sám sa im dáva spoznať a uveriť, že skutočne vstal zmŕtvych. A ich reakcia – aká tam noc (ktorej sa chceli, mimochodom, sami vyhnúť), aký strach. Ved' práve teraz im zasvietilo Živé svetlo a zapálilo v nich radosť, ktorú si nesmeli nechať len pre seba, ale čím skôr sa s ňou podeliť s tými, ktorí trpeli rovnakým sklamaním.

Naše sklamanie sa veľmi nelíšia od spomínaných. Tiež zahaľujú všetko krásne, čo sme dostávali od Boha a blížnych a vťahujú do sveta tmy a beznádeje. Lenže tento proces nie je osobitne spojený s Božou vôľou, hoci tá ho vie nádherne využiť na dobro človeka, ale skôr s našimi chybami, predstavami a nesprávnymi nádejami, ktoré namiesto k Bohu a k blížnemu, vlečú za nejakými bôžikmi, ktoré nám šťastie nemôžu garantovať.

Našou úlohou v takýchto chvíľach nie je utekať, ale nájsť si tiché miesto a porozmýšľať, kde sa stala chyba, čo sme očakávali a čoho sa nám nedostalo. A rovnako si spomenúť na všetko krásne, kvôli čomu nemôžeme ostatné odsúdiť a poddať sa apatii. Rovnako, ako apoštoli, tak môžeme pochopiť, že v skutočnosti naša prehra nám pomohla pochopiť svoju pýchu, predsudky, alebo iné problémy.

Preto neutekajme pred problémami a sklamaním, ale počkajme v Ježišovej prítomnosti a on nám pomôže všetko pochopiť.